

приватні пенсійні системи. В США широке розповсюдження отримали персональні пенсійні рахунки – IRA (individual retirement account) [4, с.120].

Для того, щоб недержавне пенсійне страхування було надійним та відповідало інтересам учасників необхідно, щоб реалізовувались наступні його особливості:

- максимальна жорсткість нормативних вимог щодо забезпечення поточної платоспроможності, ліквідності, надійності (безпечності і диверсифікованості) інвестицій та наявність механізмів з їх дотримання;

- законодавча вимога до страховиків життя виплатити кожній застрахованій особі інвестиційний дохід на суму, накопичену нею на особистому рахунку тоді як до НПФ законодавець таких вимог не висуває;

- цілісність, гнучкість, технологічність управління процесом пенсійного забезпечення;

- одноосібна (на відміну від НПФ) відповідальність страхової компанії перед клієнтом;

- можливість відкладати на пенсію у твердій валюті тоді як НПФ акумулюють лише гривневі вклади [2, с.16].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бойко М.Д. Право соціального забезпечення України: Навч. посіб.: К.: «Олан», 2004. – 312 с.

2. Грушко В., Чеберяко О. Проблеми недержавного пенсійного страхування [Електронний ресурс]: <http://papers.univ.kiev.ua>

3. Кременчук І. Накопичувальний пенсійний фонд як одна із складових пенсійного забезпечення в Україні // Підприємництво, господарство і право. – 2007.- № 5. – С. 100-103.

4. Стопчак А.Ю. Світовий досвід розвитку недержавного пенсійного страхування // Вісник Хмельницького національного університету. – 2014. - № 5. – Т. 1. – С. 117-122 [Електронний ресурс]: irbis-nbuv.gov.ua

Ковалівський Б.

студент групи ПРМ-23 юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент, доцент кафедри*

цивільного права і процесу ТНЕУ

Слома В.М.

СТРАХУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Серед форм соціального захисту осіб особлива роль належить страхуванню. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про страхування» страхування - це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених

договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними особами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів.

До специфічних видів страхування можна віднести страхування відповідальності. Економічне призначення такого страхування полягає в захисті майнових інтересів страхувальника в разі, якщо він завдасть шкоду життю, здоров'ю і майну третьої особи, а також захисті майнових інтересів потерпілої третьої особи. Відповідно обсяг відповідальності страховика включає виплату відшкодування страхувальникові або третій особі в разі настання передбаченої договором страхування страхової події [3, с. 111].

Як зазначає О. Лобова, страхування професійної відповідальності – це підгалузь страхування відповідальності, яка залежно від професії особи, чия відповідальність підлягає страхуванню, включає в себе елементи як страхування відповідальності за заподіяння шкоди, так і страхування відповідальності за порушення умов договору [4, с. 63].

У даному випадку можна говорити про страхування професійної відповідальності лікарів, фармацевтів, адвокатів, нотаріусів, архітекторів, будівельників, митних брокерів та ін. Такий вид страхування здійснюється на випадок виникнення будь-яких негативних наслідків діяльності особи, яка займається вказаним вище видом професійної діяльності.

Необхідність запровадження системи страхування професійної відповідальності зумовлена зростанням випадків завдання шкоди життю або здоров'ю особи, її майну внаслідок надання професійних послуг неналежної якості.

Об'єктом страхування буде відповідальність перед третіми особами, яка виникає в результаті дії або бездіяльності страхувальника.

За договором професійної відповідальності, як правило, підлягають відшкодуванню:

- пряма шкода, заподіяна третім особам внаслідок страхового випадку, відповідальність за відшкодування якої несе страхувальник, і має прямий причинно-наслідковий зв'язок між професійною діяльністю (бездіяльністю) страхувальника та заподіяною шкодою;
- витрати страхувальника при настанні страхового випадку [1, с. 369].

Страховик здійснює страхову виплату при настанні страхового випадку у разі:

- 1) набрання чинності рішенням суду, яке зобов'язує страхувальника відшкодувати матеріальні збитки, завдані при виконанні ним професійної діяльності;
- 2) досудового добровільного врегулювання претензії про відшкодування страхувальником шкоди (за попередньою згодою страховика, яка посвідчується підписами обох сторін договору [2, с. 213].

Перевагою укладення договору страхування професійної відповідальності є формування позитивного іміджу та захисту ділової репутації професіоналів, надання впевненості їх потенційним клієнтам у фінансовій надійності, незалежності та професіоналізмі спеціаліста [1, с. 370].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дрозд І.М. Особливості страхування професійної відповідальності // Університетські наукові записки. – 2006. - № 2 (18). – С. 367-370.
2. Каменська Д.В. Істотні умови договору страхування професійної відповідальності лікаря [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://dspace.univer.kharkov.ua>
3. Кінашук Л.Л. Страхове право: Підручник. – К.: Атіка, 2007. – 256 с.
4. Лобова О. Особливості страхування професійної відповідальності в Україні // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2015. - № 3 (168). – С. 62-67 [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://papers.univ.kiev.ua/>

Михайлюк М.І.

*студентка IV курсу коледжу економіки, права
та інформаційних технологій ТНЕУ*

*Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
цивільного права і процесу ТНЕУ*

Гнатів О.Б.

КОНФІДЕНЦІЙНА ІНФОРМАЦІЯ ЗАКРИТОГО ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

На сьогодні досить гостро постає питання розголошення конфіденційної інформації. Хоча ця проблема і регулюється чинним законодавством України, проте цього не достатньо для повного забезпечення конфіденційності як громадянам України, так і самій державі з тих чи інших питань. Тому важливо не допускати порушення права громадян на збереження у таємниці свого особистого життя у такій важливій установі як суд. Для цього і існує таке поняття як закритий судовий розгляд.

Конституція України визначає гласність судового процесу як одну із основних засад, встановлених для правосуддя України [1]. При розгляді цивільних справ судочинство здійснюється усно і відкрито [2, ч. 1 ст. 6].

Відкритим судовий процес є тоді, коли бути присутнім на судовому засіданні дозволяється як учасникам судового процесу, так і іншим бажаючим. Важливим є те, що чинний Цивільний процесуальний кодекс України (далі – ЦПК) не встановлює мінімальної вікової межі для осіб, які бажають бути присутніми при судовому розгляді. Тут є відмінність від попереднього цивільного процесуального кодексу України (1963 р.) в якому встановлювалась така межа. Тобто при судовому розгляді цивільної справи могли бути присутні лише особи, які досягли 16-річного віку.

Гласність, усність та відкритість судового розгляду цивільних справ є вимогами норм міжнародного права. Ці поняття існують для забезпечення справедливого, неупередженого правосуддя. Але у випадках, чітко визначених ЦПК, допускається проведення закритого судового розгляду цивільної справи [2, ч. 3 ст. 6]. При розгляді справи в закритому судовому засіданні, зазвичай, у